

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Bottka, R. Sauer, agenți, și A. Böhlke, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 martie 2011, Viega GmbH & Co. KG/Comisia (T-375/06), prin care Tribunalul a respins acțiunea formulată de reclamantă având ca obiect anularea Deciziei C(2006) 4180 final a Comisiei din 20 septembrie 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul SEE referitoare la o înțelegere în sectorul racordurilor din cupru și din aliaje de cupru sau, cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei — Încălcarea dreptului de a fi ascultat în justiție, a principiului proporționalității și a obligației de motivare — Încălcarea principiilor procedurii de investigație — Încălcarea articolului 81 alineatul (1) CE și a articolului 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167)

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Viega GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 238, 13.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 martie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona — Spania) — Mohamed Aziz/Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Cauza C-415/11) (¹)

(Directiva 93/13/CEE — Contracte încheiate cu consumatorii — Contract de împrumut ipotecar — Procedură de executare ipotecară — Competențele instanței naționale de fond — Clauze abuzive — Criterii de apreciere)

(2013/C 141/07)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamant: Mohamed Aziz

Pârâtă: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Juzgado de lo Mercantil — Interpretarea punctului 1 literele (a) și (q) din anexa la Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273) — Clauze potrivit cărora consumatorul care nu și-a îndeplinit obligațiile este obligat să plătească o penalitate într-un cuantum disproporționat de mare — Contract de împrumut cu garanție imobiliară — Dispoziții de drept procesual național în materie de executare silită a bunurilor ipotecate sau gajate prin care se limitează motivele de contestație la executare care pot fi invocate de debitorul executat

Dispozitivul

1. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretată în sensul că se opune reglementării unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care, în condițiile în care nu prevede, în cadrul unei proceduri de executare ipotecară, motive de contestație întemeiate pe caracterul abuziv al unei clauze contractuale care constituie temeiul titlului executoriu, nu permite instanței sesizate cu procedura de fond, competentă să aprecieze caracterul abuziv al unei asemenea clauze, să adopte măsuri provizorii, printre care în special suspendarea procedurii de executare menționate, atunci când adoptarea acestor măsuri este necesară pentru garantarea deplinei eficacități a deciziei sale finale.
2. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că:

— noțiunea „dezechilibru semnificativ” în detrimentul consumatorului trebuie apreciată prin intermediul unei analize a normelor naționale aplicabile în lipsa unui acord între părți, pentru a evalua dacă și, eventual, în ce măsură contractul îl plasează pe consumator într-o situație juridică mai puțin favorabilă în raport cu cea prevăzută de dreptul național în vigoare. De asemenea, este relevant în acest scop să se procedeze la o examinare a situației juridice în care se găsește consumatorul menționat având în vedere mijloacele de care dispune, potrivit reglementării naționale, pentru a face să înceteze utilizarea clauzelor abuzive;

— pentru a ști dacă dezechilibrul este creat „în contradicție cu cerința de bună-credință”, este important să se verifice dacă vânzătorul sau furnizorul, acționând în mod corect și echitabil față de consumator, se putea aștepta în mod rezonabil ca acesta din urmă să accepte clauza în discuție în urma unei negocieri individuale.

Articolul 3 alineatul (3) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că anexa la care face trimitere această dispoziție nu conține decât o listă orientativă și neexhaustivă a clauzelor care pot fi considerate abuzive.

(¹) JO C 331, 12.11.2011.